

Ernesto Snajer og Palle Windfeldt (th) har fanget Egberto Gismonti. – Foto: Gorm Valentin

Møde på højt niveau

■ MUSIK

Copenhagen JazzHouse: Ernesto Snajer og Palle Windfeldt. Torsdag 9. januar.

KØBEN-AIRES er titlen på de to guitarister Ernesto Snajers og Palle Windfeldts anden og foreløbig seneste cd, der fortæller, hvor de to musikere har deres hjemsted. Samarbejdet imellem Snajer, der første gang besøgte os med trioens Semblanza, og Windfeldt der vil være kendt som medlem af Tangoorkestret og gruppen Bagdad Dagblad, har bestået i otte år, og at det har vakt genklang, fremgår af den oplysning, at Egberto Gismonti har ønsket at udgive duosens næste plade.

Den brasilianske mesters begejstring for den argen-

tinsk-danske duo skyldes dog næppe, at den har en enkelt af hans kompositioner på sit repertoire. Grunden er snarere, at Snajer – som dens primus motor – ikke blot er en suveræn instrumentalist (ikke mindst på den ti-strengede guitar, som også Gismonti sætter højt), men at han ligeledes repræsenterer en musikalsk holdning, der er beslægtet med Gismontis.

Den udspringer af en folkløstisk tradition, som den på én og samme gang holder i hævd og formår at raffinere. Det sidste uden at den indbyggede virtuositet, som dette forudsætter, får lov til overskygge det egentlige musikalske budskab.

Det, der gav denne duos musik sin særlige karakter, var dog, at den var argentinsk-baseret. Milongaerne og de hurtige valser med de-

res helt særegne rytmiske frasering, der gav anledning til dansant vekselspil. Men også den klassiske tango, i dette tilfælde Angel Vollodos El Choclo, i Snajers rent ud fantastisk harmoniserede arrangement, der sidenhen blev fulgt op af hans hyldest til tango nuevos skaber, Astor Piazzolla.

Windfeldt var Snajer en glimrende partner. Pulsens i den argentinske musik er mindre taktfast, mindre håndgribelig – uden ligefrem at gå over i rubato. Man kan sige, at to musikere må føle sig frem til, hvor de har hinanden, og denne fortrolighed var til stede mellem Snajer og hans danske medspiller. Og i de tilfælde, hvor musikken strejfede jazzen, var det måske endog Windfeldt, der var mest på hjemmebane.

BORIS RABINOWITSCH